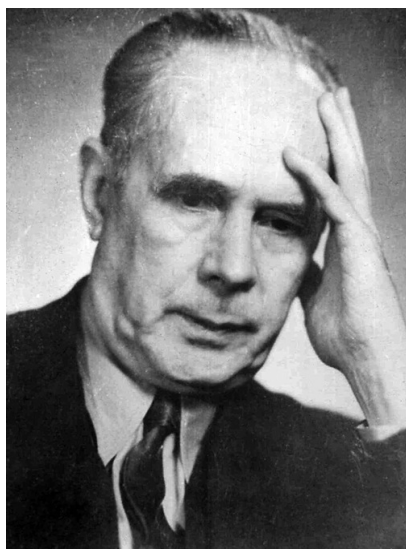

Walery Goetel

Walery Goetel

Walery Goetel – geolog, miłośnik i znawca Tatr, obrońca przyrody. Urodził się w roku 1889 w Suchej. Gdy ojca – kolejarza - przeniesiono służbowo do Krakowa, przeniosła się z nim tam cała rodzina, w tym również jego młodszy brat Ferdynand (późniejszy prozaik, dramatopisarz, publicysta, scenarzysta i działacz polityczny). Walery ukończył słynne liceum św. Anny w Krakowie, a następnie studiował geologię na uniwersytetach krakowskim i wiedeńskim. W Wiedniu uzyskał tytuł doktora geologii i paleontologii, a po powrocie do kraju pracował w Uniwersytecie Jagiellońskim, gdzie habilitował się w roku 1918. Pracy naukowo-dydaktycznej w UJ nie przerwał i w

chwili, kiedy w roku 1920 objął stanowisko profesora nadzwyczajnego geologii i paleontologii w nowo wówczas zorganizowanej Akademii Górniczej. Stworzył tutaj od podstaw nową placówkę naukową, geologiczną, tj. Zakład Geologii i Paleontologii AG, przekształcony później w Katedrę Geologii Ogólnej, którą kierował aż do przejścia na emeryturę w roku 1960. Przez szereg lat był dziekanem Wydziału Górniczego, a od roku 1939 do 1951 był rektorem AGH. Otrzymał tytuły doktora honoris causa Akademii Górniczo-Hutniczej, Politechniki Krakowskiej i Akademii Górniczej w Ostrawie.

Pasją życiową Goetla była idea ochrony przyrody. Był twórcą sozologii – nauki zajmującej się czynną ochroną środowiska naturalnego i wpływem, jaki wywiera na nie rozwój cywilizacyjny. Był m.in. współtwórcą koncepcji górskich parków narodowych: Tatrzańskiego, Babiogórskiego i Pienińskiego. Działał aktywnie w Polskim Towarzystwie Tatrzańskim, a następnie Polskim Towarzystwie Turystyczno-Krajoznawczym. Imię Walerego Goetla noszą m.in. Oddział „Ziemi Babiogórskiej” PTTK w Suchej Beskidzkiej, miejscowy zespół szkół ponadgimnazjalnych oraz schronisko PTTK „Ornak” w tatrzańskiej Dolinie Kościeliskiej. Działalność Walerego Goetla w dziedzinie walki o ochronę przyrody została bardzo wysoko oceniona; w 1959 roku przyznano mu Międzynarodową Nagrodę im. Van Tienhovena na Uniwersytecie w Bonn za prace nad europejskimi rezerwatami przyrody.

Profesor Walery Goetel zmarł w 1972 roku w trakcie spisywania swoich pamiętników, niestety nigdy ich nie dokończył. Został pochowany w Alei Zasłużonych na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie.

Na podstawie:

Jerzy Wykosiński, Walery Goetel. Geolog, miłośnik i znawca Tatr, obrońca przyrody, „Ziemia Suska”, nr 2/2012 (187), s. 18-19.

Śladami sławnych suszan, z serii: Mini przewodniki po Suchej Beskidzkiej, wyd. Muzeum Miejskie Suchej Beskidzkiej.

